

Sygn. akt IV CSK 696/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa G. C. i A. C.
przeciwko G. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 11 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 6/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów na rzecz pozwanej solidarnie kwotę 3.600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej i trzeciej spośród wymienionych przesłanek.

W związku z zarzucaną nieważnością postępowania skarżący podnieśli, że w toku postępowania doszło do połączenia się pozwanej spółki z innym podmiotem gospodarczym poprzez przeniesienie na rzecz tego podmiotu całego jej majątku. To zdarzenie prawne skutkowało - zdaniem powodów - utratą zdolności prawnej przez pozwaną i wygaśnięciem pełnomocnictw udzielonych reprezentującym ją radcom prawnym.

Odnosząc się do tej argumentacji należy zauważyć, że zmiana tożsamości podmiotowej po stronie pozwanej nie nastąpiła wskutek likwidacji początkowo pozwanej spółki, lecz była konsekwencją sukcesji uniwersalnej, czyli wejścia jednego podmiotu w ogół praw i obowiązków drugiego. Tym samym zastrzeżenia co do utraty zdolności sądowej oraz wygaśnięcia pełnomocnictw są bezpodstawne.

Jeśli zaś chodzi o drugą przesłankę wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, czyli potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, należy wskazać, że uzasadniająca ją argumentacja powinna polegać na przedstawieniu stanowisk prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz własnej, odpowiednio uzasadnionej propozycji interpretacji powołanych przepisów wraz z wykazaniem, w jaki sposób wiąże się ona z rozstrzygnięciem zapadłym w sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2014 r., III SK 3/13, nie publ.). W niniejszej sprawie skarżący nie wskazali żadnych judykatów ilustrujących rozbieżności w wykładni art. 1206 §§ 1 i 2 k.p.c. Powodowie nie sformułowali również wyводу wskazującego, na czym, na gruncie

niniejszej sprawy, miałyby polegać różne możliwe sposoby interpretacji tego przepisu prawa.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).